”Lagen är konungens vapen”

Hans Högvördighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

Det står skrivet att Satan är denna världens konung och gud.[1] Satan frestade Jesus genom att säga till honom att han skulle ge honom herravälde över jordens riken, om Jesus bara ville falla ned och tillbe honom.[2] Vår Herre vägrade naturligtvis, i sin rättfärdighet, men bestred likväl inte att Satan hade makt att ge honom exakt det som utlovades.[3] Därför har Satan inte bara andlig makt och myndighet, endast i den utsträckning som Gud tillåter och medger,[4] utan har också makt i den fysiska världen och myndighet genom dem som följer honom med ett fördärvat sinne, ett ont hjärta och ett begär efter makt.[5] Dessa helvetets mänskliga redskap använder lagen som ett vapen mot Kyrkan och de troende och gör det som är avsett för det goda till ett verktyg för det onda.[6] Detta projekt pekar ut fall där detta har skett i det förflutna, sker nu eller är på väg att ske inom den närmaste framtiden. Genom lagen kan djävulen säkra mänsklighetens förslavande utan att ett enda skott avlossas från ett gevär.[7] Ja, världens förslavande är förutsagt för de yttersta tiderna.[8] Inget krig är nödvändigt i den fysiska världen i ett sådant fall, eftersom kriget redan har ägt rum i den andliga sfären och endast tar sig uttryck i den fysiska sfären (jorden) genom att en lag undertecknas med en penna.[9] När en världslig lag väl har fastställts, vare sig lagen förbjuder dyrkan av Kristus, att människor samlas i Kristi namn, eller de medel genom vilka människor kan förbli fria genom sin av Gud givna rätt att försvara sig mot tyranni,[10] är lagen mycket svår att ändra utan ett under.[11] Det är därför som bön, kyrkogång och tjänst åt Gud är så oerhört viktiga.[12]

Noter

1

”Ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds, härlighet.” Andra Korinthierbrevet 4:4 (1917 års översättning). ”Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas.” Johannes 12:31 (1917 års översättning). ”Härefter talar jag icke mycket med eder, ty denna världens furste kommer. I mig finnes intet som hör honom till;” Johannes 14:30 (1917 års översättning). ”i fråga om dom, ty denna världens furste är nu dömd.” Johannes 16:11 (1917 års översättning). ”i vilka I förut vandraden, efter denna världs och tidsålders sätt, i det I följden fursten över luftens härsmakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma.” Efesierbrevet 2:2 (1917 års översättning). ”Vi veta att vi äro av Gud, och att hela världen är i den ondes våld.” Första Johannesbrevet 5:19 (1917 års översättning). ”Till konung över sig hade de avgrundens ängel, vilkens namn på hebreiska är Abaddon och som på grekiska har namnet Apollyon.” Uppenbarelseboken 9:11 (1917 års översättning).

2

”Åter tog djävulen honom med sig, upp på ett mycket högt berg, och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sade till honom: »Allt detta vill jag giva dig, om du faller ned och tillbeder mig.» Då sade Jesus till honom: »Gå bort, Satan; ty det är skrivet: 'Herren, din Gud, skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna.'»” Matteus 4:8–10 (1917 års översättning). ”Och djävulen förde honom upp på en höjd och visade honom i ett ögonblick alla riken i världen och sade till honom: »Åt dig vill jag giva makten över allt detta med dess härlighet; ty åt mig har den blivit överlämnad, och åt vem jag vill kan jag giva den. Om du alltså tillbeder inför mig, så skall den hel och hållen höra dig till.» Jesus svarade och sade till honom: »Det är skrivet: 'Herren, din Gud, skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna.'»” Lukas 4:5–8 (1917 års översättning).

3

”och sade till honom: »Åt dig vill jag giva makten över allt detta med dess härlighet; ty åt mig har den blivit överlämnad, och åt vem jag vill kan jag giva den.” Lukas 4:6 (1917 års översättning). ”... Gå bort, Satan; ty det är skrivet: 'Herren, din Gud, skall du tillbedja, och honom allena skall du tjäna.'” Matteus 4:10 (1917 års översättning). ”Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas.” Johannes 12:31 (1917 års översättning). ”Härefter talar jag icke mycket med eder, ty denna världens furste kommer. I mig finnes intet som hör honom till;” Johannes 14:30 (1917 års översättning). ”Vi veta att vi äro av Gud, och att hela världen är i den ondes våld.” Första Johannesbrevet 5:19 (1917 års översättning).

4

”HERREN sade till Åklagaren: »Välan, allt vad han äger vare givet i din hand; allenast mot honom själv må du icke räcka ut din hand.» Så gick Åklagaren bort ifrån HERRENS ansikte.” Job 1:12 (1917 års översättning). ”HERREN sade till Åklagaren: »Välan, han vare given i din hand; allenast hans liv må du skona.»” Job 2:6 (1917 års översättning). ”Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sålla eder såsom vete; men jag har bett för dig, att din tro icke må bliva om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder.” Lukas 22:31–32 (1917 års översättning). ”Inga andra frestelser hava mött eder än sådana som vanligen möta människor. Och Gud är trofast; han skall icke tillstädja att I bliven frestade över eder förmåga, utan när han

låter frestelsen komma, skall han ock bereda en utväg därur, så att I kunnen härda ut i den.” Första Korinthierbrevet 10:13 (1917 års översättning). ”Och han grep draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan, och fängslade honom för tusen år och kastade honom i avgrunden och stängde igen och satte dit ett insegel över honom på det att han icke mer skulle förvilla folken, förrän de tusen åren hade gått till ända. Därefter skall han åter komma lös för en liten tid.” Uppenbarelseboken 20:2–3 (1917 års översättning).

5

”I haven djävulen till eder fader, och vad eder fader har begär till, det viljen i göra. Han har varit en mandråpare från begynnelsen, och i sanningen står han icke, ty sanning finnes icke i honom. När han talar lögn, då talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader.” Johannes 8:44 (1917 års översättning). ”och i hopp att de så skola bliva nyktra och därigenom befrias ur djävulens snara; ty av honom äro de fångade, så att de göra hans vilja” Andra Timotheosbrevet 2:26 (1917 års översättning). ”Och såsom Jannes och Jambres stodo emot Moses, så stå dessa män emot sanningen; de äro människor som äro fördärvade i sitt sinne och icke hålla provet i fråga om tron.” Andra Timotheosbrevet 3:8 (1917 års översättning). ”och ständiga tvister mellan människor som äro fördärvade i sitt sinne och hava tappat bort sanningen, människor som mena att gudsfruktan är ett medel till vinning.” Första Timotheosbrevet 6:5 (1917 års översättning). ”Varav uppkomma strider, och varav tvister bland eder? Månne icke av de lustar som föra krig i eder lemmar? I ären fulla av begärelser, men haven dock intet; I dräpen och hysen avund, men kunnen dock intet vinna; och så tvisten och striden I. I haven intet, därför att I icke bedjen.” Jakobsbrevet 4:1–2 (1917 års översättning). ”Och vilddjuret, som jag såg, liknade en panter, men det hade fötter såsom en björn och gap såsom ett lejon. Och draken gav det sin makt och sin tron och gav det stor myndighet.” Uppenbarelseboken 13:2 (1917 års översättning).

6

”Men vi veta att lagen är god, om man nämligen brukar den såsom lagen bör brukas ...” Första Timotheosbrevet 1:8 (1917 års översättning). ”Alltså är visserligen lagen helig, och budordet heligt och rättfärdigt och gott.” Romarbrevet 7:12 (1917 års översättning). ”ty överheten är en Guds tjänare, dig till fromma. Men gör du vad ont är, då må du frukta; ty överheten bär icke svärdet förgäves, utan är en Guds tjänare, en hämnare, till att utföra vredesdomen över den som gör vad ont är.” Romarbrevet 13:4 (1917 års översättning). ”Ve dem som kalla det onda gott, och det goda ont, dem som göra mörker till ljus, och ljus till mörker, dem som göra surt till sött, och sött till surt!” Jesaja 5:20 (1917 års översättning). ”Ve eder som stadgen orättfärdiga stadgar! I skriven, men våldslagar skriven I för att vränga de ringas sak och beröva de fattiga i mitt folk deras rätt, för att göra änkor till edert byte och plundra de faderlösa.” Jesaja 10:1–2 (1917 års översättning). ”Kan fördärvets domarsäte hava gemenskap med dig, det säte där man över våld i lagens namn,” Psaltaren 94:20 (1917 års översättning).

Den tidiga Kyrkan

”... genom att lagar upprättas hålla nere en övermåttan stor ondska bland folken.” (översatt från engelskan i ANF 1) Irenaeus av Lyon, *Mot irrlärorna* 5.24.2, övers. Alexander Roberts och William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. Alexander Roberts och James Donaldson, vol. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885).

7

”Han sade: »Detta bliver den konungs rätt, som kommer att regera över eder: Edra söner skall han taga och skall sätta dem på sina vagnar och hästar, till sin tjänst, eller ock skola de nödgas löpa framför hans vagnar. Andra av dem skall han taga och sätta till sina över- och underhövitsmän, och andra skola nödgas plöja hans åkerjord och inbärga hans skörd och förfärdiga hans krigsredskap och hans vagnsredskap. Edra döttrar skall han taga till salvoberederskor, kokerskor och bagerskor. Edra bästa åkrar, vingårdar och olivplanteringar skall han taga och skall giva dem åt sina tjänare; och han skall taga tionde av edra sädesfält och edra vingårdar och giva åt sina hovmän och tjänare. Därtill skall han taga edra tjänare och edra tjänarinnor och edra bästa ynglingar, så ock edra åsnor, och bruka dem för sitt behov. Av eder småboskap skall han taga tionde, och I skolen vara hans trälar. När I då ropen om hjälp för dem konungs skull som I själva haven utvalt åt eder, då skall HERREN icke svara eder.” Första Samuelsboken 8:11–18 (1917 års översättning). ”Då uppstod en ny konung över Egypten, en som icke visste av Josef. Och denne sade till sitt folk: »Se, Israels barns folk är oss för stort och mäktigt. Välan, låt oss då gå klokt till väga med dem; eljest kunde de ännu mer föröka sig; och om ett krig komme på, kunde de förena sig med våra fiender och begynna krig mot oss och sedan draga bort ur landet.» Alltså satte man arbetsfogdar över dem och förtryckte dem med trälarbeten. Och de måste bygga åt Farao förrådsstäder, Pitom och Raamses. Men ju mer man förtryckte dem, dess mer förökade de sig, och dess mer utbredde de sig, så att man begynte gruva sig för Israels barn. Därför pålade egyptierna Israels barn ytterligare tvångsarbeten och förbittrade deras liv med hårt arbete på murbruk och tegel och med alla slags arbeten på marken korteligen, med tvångsarbeten av alla slag, som de läto dem utföra” Andra Moseboken 1:8–14 (1917 års översättning).

8

”Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar, att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vilddjurets namn eller dess namns tal.” Uppenbarelseboken 13:16–17 (1917 års översättning). ”Och det fick makt att föra krig mot de heliga och att övervinna dem; och det fick makt över alla stammar och folk och tungomål och folkslag. Och alla jordens inbyggare skola tillbedja det, ja, envar som icke har sitt namn från världens begynnelse skrivet i livets bok, det slaktade Lammets bok.” Uppenbarelseboken 13:7–8 (1917 års översättning). ”Då svarade han så: »Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olikt alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyda att tio konungar skola uppstå i det riket; och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre konungar. Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga; han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar; och de skola givas i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid.” Daniel 7:23–25 (1917 års översättning). ”Och de tio horn som du har sett, de äro tio konungar, som ännu icke hava kommit till konungavälde, men som för en kort tid, tillika med vilddjuret, få makt såsom konungar. Dessa hava ett och samma sinne, och de giva sin makt och myndighet åt vilddjuret.” Uppenbarelseboken 17:12–13 (1917 års översättning). ”Ty Gud har ingivit dem i hjärtat att de skola utföra vad han har i sinnet, och att de alla skola handla i ett och samma sinne, och att de skola giva sitt välde åt vilddjuret, till dess Guds utsagor hava fullbordats.” Uppenbarelseboken 17:17 (1917 års översättning). ”Låten ingen bedraga eder om vad sätt det vara må. Ty först måste avfallet hava skett och »Laglöshetens människa», fördärvets man, hava trätt fram, vedersakaren, som upphäver sig över allt vad gud heter, och allt som kallas heligt, så att han tager sitt säte i Guds tempel och föregiver

sig vara Gud.” Andra Thessalonikerbrevet 2:3–4 (1917 års översättning). ”... om de tio kungar som då ska uppstå, bland vilka det välde som nu härskar [över jorden] ska delas ...” (översatt från engelskan i ANF 1) Irenaeus av Lyon, *Mot irrlärorna* 5.26.1, övers. Alexander Roberts och William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. Alexander Roberts och James Donaldson, vol. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885). ”... med fötternas tår menade han de kungar som ska uppstå bland dem ...” ”... bildstodens tio tår motsvarar (lika många) demokratier ...” ”... det fjärde djurets tio horn är fördelade på tio riken ...” (översatt från engelskan i ANF 5) Hippolytos av Rom, *Om Kristus och Antikrist*, kap. 25, 27, övers. J. H. MacMahon, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. Alexander Roberts och James Donaldson, vol. 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886).

9

”Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna.” Efesierbrevet 6:12 (1917 års översättning). ”Och en strid uppstod i himmelen: Mikael och hans änglar gåvo sig i strid med draken; och draken och hans änglar stridde mot dem, men de förmådde intet mot dem, och i himmelen fanns nu icke mer någon plats för dem. Och den store draken, den gamle ormen, blev nedkastad, han som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen; han blev nedkastad till jorden, och hans änglar kastades ned jämte honom.” Uppenbarelseboken 12:7–9 (1917 års översättning). ”Fursten för Persiens rike stod mig emot under tjuguen dagar; men då kom Mikael, en av de förnämsta furstarna, mig till hjälp, under det att jag förut hade stått där allena mot Persiens konungar.” Daniel 10:13 (1917 års översättning).

Genom att en lag undertecknas

”Så blevo då konungens sekreterare tillkallade på trettonde dagen i första månaden, och en skrivelse, alldeles sådan som Haman ville, utfärdades till konungens satraper och till ståthållarna över de särskilda hövdingdömena och till furstarna över de särskilda folken, till vart hövdingdöme med dess skrift och till vart folk på dess tungomål. I konung Ahasveros' namn utfärdades skrivelsen, och den beseglades med konungens ring.” Ester 3:12 (1917 års översättning). ”I överensstämmelse härmed lät då konung Darejaves sätta upp en skrivelse och utfärda ett förbud.” Daniel 6:9 (1917 års översättning).

10

Förbudet mot dyrkan av Kristus och mot sammankomster i hans namn

”Alla rikets furstar, landshövdingarna och satraperna, rådsherrarna och ståthållarna hava rådslagit om att en kunglig förordning borde utfärdas och ett förbud stadgas, av det innehåll att vilken som helst som under trettio dagar vänder sig med bön till någon annan, vare sig gud eller människa, än till dig, o konung, han skall kastas i lejongropen.” Daniel 6:7 (1917 års översättning). ”Därefter kallade de in dem och förbjödo dem helt och hållet att tala eller undervisa i Jesu namn.” Apostlagärningarna 4:18 (1917 års översättning). ”och sade: »Vi hava ju allvarligen förbjudit eder att undervisa i det namnet, och likväl haven I uppfyllt Jerusalem med eder undervisning, och I viljen nu låta den mannens blod komma över oss.»” Apostlagärningarna 5:28 (1917 års översättning).

De medel genom vilka människor kan förbli fria

”Ingen smed fanns då i hela Israels land, ty filistéerna fruktade att hebréerna skulle låta göra sig svärd eller spjut. Och så måste en israelit alltid begiva sig ned till filistéerna, om han ville låta vässa sin lie eller sin plogbill eller sin yxa eller sin skära, när det hade blivit något fel med eggen på skärorna eller plogbillarna, eller med gafflarna eller yxorna, eller när oxpikarnas uddar behövde rätas. Härav kom sig, att när striden skulle stå, ingen enda av Sauls och Jonatans folk hade ett svärd eller ett spjut; allenast Saul själv och hans son Jonatan hade sådana.” Första Samuelsboken 13:19–22 (1917 års översättning). ”... Nu åter må den som har en penningpung taga den med sig, och den som har en ränsel, han göre sammalunda; och den som icke har något svärd, han sälje sin mantel och köpe sig ett sådant.” Lukas 22:36 (1917 års översättning). ”Ertappas tjuven vid inbrottet och bliver slagen till döds, så vilar ingen blodskuld på dråparen.” Andra Moseboken 22:2 (1917 års översättning). ”Och sedan jag hade besett allt, stod jag upp och sade till ädlingarna och föreståndarna och det övriga folket: »Frukten icke för dem; tänken på Herren, den store och fruktansvärde, och striden för edra bröder, edra söner och döttrar, edra hustrur och edra hus.»” Nehemja 4:14 (1917 års översättning). ”De som byggde på muren och de som lassade på och buro bördor gjorde sitt arbete med den ena handen, och med den andra höllo de vapnet. Och de som byggde hade var och en sitt svärd bundet vid sin länd, under det att de byggde; och bredvid mig stod en basunblåsare.” Nehemja 4:17–18 (1917 års översättning). ”... Lovad vare HERREN, min klippa, han som lärde mina armar att kriga, mina händer att strida ...” Psaltaren 144:1 (1917 års översättning).

Den tidiga Kyrkan

”Den som inte avvärjer skada från en vän, om han kan, är lika skyldig som den som vållar den.” (översatt från engelskan i NPNF2 10) Ambrosius av Milano, *Om prästerskapets plikter* 1.36.179, övers. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2:a serien, vol. 10, utg. Philip Schaff och Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896). ”Ty tapperheten, som i krig bevarar ens land från barbarerna, eller som hemma försvarar de svaga eller kamraterna mot rövare, är full av rättfärdighet ...” (översatt från engelskan i NPNF2 10) Ambrosius av Milano, *Om prästerskapets plikter* 1.27.129, övers. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2:a serien, vol. 10, utg. Philip Schaff och Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896).

11

Mediens och Persiens lag, som icke kan återkallas

”Så låt nu, o konung, härom utfärda ett förbud och sätta upp en skrivelse, som efter Mediens och Persiens orygglig lag icke kan återkallas.” Daniel 6:8 (1917 års översättning). ”Då skyndade männen till konungen och sade till honom: »Vet, o konung, att det är en Mediens och Persiens lag att intet förbud och ingen förordning som konungen utfärdar kan återkallas.»” Daniel 6:15 (1917 års översättning). ”Men utfärden nu ock I en skrivelse angående judarna i konungen namn, såsom I finnen för gott, och beseglen den med konungens ring. Ty en skrivelse, som är utfärdad i konungens namn och beseglad med konungens ring, kan icke återkallas.” Ester 8:8 (1917 års översättning).

För Gud är allting möjligt

”Min Gud har sänt sin ängel och tillslutit lejonens gap, så att de icke hava gjort mig någon skada. Ty jag har inför honom befunnits oskyldig; ej heller har jag förbrutit mig mot dig, o konung.” Daniel 6:22 (1917 års översättning). ”att konungen tillstadde judarna i var särskild stad att församla sig till försvar för sitt liv och att i vart folk och hövdingdöme utrota, dräpa och förgöra alla väpnade skaror, som angrepe dem, ävensom barn och kvinnor, varvid deras ägodelar såsom byte skulle givas till plundring ...” Ester 8:11 (1917 års översättning). ”Då stod plötsligt en Herrens ängel där, och ett sken lyste i rummet. Och han stötte Petrus i sidan och väckte honom och sade: »Stå nu strax upp»; och kedjorna föllo ifrån hans händer. Ängeln sade ytterligare till honom: »Omgjorda dig, och tag på dig dina sandaler.» Och han gjorde så. därefter sade ängeln till honom: »Tag din mantel på dig och följ mig.» Och Petrus gick ut och följde honom; men han förstod icke att det som skedde genom ängeln var något verkligt, utan trodde att det var en syn han såg. När de så hade gått genom första och andra vakten, kommo de till järnporten som ledde ut till staden. Den öppnade sig för dem av sig själv, och de trädde ut och gingo en gata fram; och i detsamma försvann ängeln ifrån honom.” Apostlagärningarna 12:7–10 (1917 års översättning). ”Ty för Gud kan intet vara omöjligt.” Lukas 1:37 (1917 års översättning). ”... För människor är detta omöjligt, men för Gud är allting möjligt.” Matteus 19:26 (1917 års översättning).

12

Bön

”men mitt folk, det som är uppkallat efter mitt namn, då ödmjukar sig och beder och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, så vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa bot åt deras land.” Andra Krönikeboken 7:14 (1917 års översättning). ”Bedjen oavlåtligen.” Första Thessalonikerbrevet 5:17 (1917 års översättning). ”Bekännen alltså edra synder för varandra, och bedjen för varandra, på det att I mån bliva botade. Mycket förmår en rättfärdig mans bön, när den bedes med kraft.” Jakobsbrevet 5:16 (1917 års översättning). ”Och han framställde för dem en liknelse, för att lära dem att de alltid borde bedja, utan att förtröttas.” Lukas 18:1 (1917 års översättning). ”Vaken, och bedjen att I icke mån komma i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.” Matteus 26:41 (1917 års översättning).

Att komma samman

”Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar; låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap, såsom somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra -- detta så mycket mer som I sen huru »dagen» nalkas.” Hebreerbrevet 10:24–25 (1917 års översättning). ”Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.” Apostlagärningarna 2:42 (1917 års översättning). ”Och ständigt, var dag, voro de endräktigt tillsammans i helgedomen; och hemma i husen bröto de bröd och åto med fröjd och i hjärtats enfald, och lovade Gud. Och allt folket vad dem väl bevåget. Och Herren ökade församlingen, dag efter dag, med dem som läto sig frälsas.” Apostlagärningarna 2:46–47 (1917 års översättning). ”Ty var två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.” Matteus 18:20 (1917 års översättning).

Tjänst åt Gud

”Men om det misshagar eder att tjäna HERREN, så utväljen åt eder i dag vem I viljen tjäna, antingen de gudar som edra fäder tjänade, när de bodde på andra sidan floden, eller de gudar som dyrkas av amoréerna, i vilkas land I själva bon. Men jag och mitt hus, vi vilja tjäna HERREN.” Josua 24:15 (1917 års översättning). ”Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer -- eder andliga tempeltjänst.” Romarbrevet 12:1 (1917 års översättning). ”Vadhelst I gören, gören det av hjärtat, såsom tjänaden I Herren och icke människor. I veten ju, att I till vedergällning skolen av Herren få eder arvedel; den herre I tjänen är Kristus.” Kolosserbrevet 3:23–24 (1917 års översättning).

Att stå tillsammans i enhet

”Fören allenast en sådan vandel som är värdig Kristi evangelium, så att jag -- vare sig jag kommer och besöker eder, eller jag förbliver frånvarande -- får höra om eder att I stån fasta i en och samme Ande och endräktigt kämpen tillsammans för tron på evangelium ...” Filipperbrevet 1:27 (1917 års översättning). ”... Se huru gott och ljuvligt det är att bröder bo endräktigt tillsammans.” Psaltaren 133:1 (1917 års översättning). ”och vinnläggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band: en kropp och en Ande, likasom I ock bleven kallade till att leva i ett och samma hopp, det som tillhör eder kallelse -- en Herre, en tro, ett dop, en Gud, som är allas Fader, han som är över alla, genom alla och i alla.” Efesierbrevet 4:3–6 (1917 års översättning). ”Men icke för dessa allenast beder jag, utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig; jag beder att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.” Johannes 17:20–21 (1917 års översättning).

Himmelens medborgare, främlingar i denna värld

”Vi åter hava vårt medborgarskap i himmelen, och därifrån vänta vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare ...” Filipperbrevet 3:20 (1917 års översättning). ”I tron dogo alla dessa, innan de ännu hade fått vad utlovat var; de hade allenast sett det i fjärran och hade hälsat det och bekänt sig vara »gäster och främlingar» på jorden.” Hebreerbrevet 11:13 (1917 års översättning). ”Mina älskade, jag förmanar eder såsom »gäster och främlingar» att taga eder till vara för de köttsliga begärelserna, vilka föra krig mot själen.” Första Petrusbrevet 2:11 (1917 års översättning). ”Alltså ären I nu icke mer främlingar och gäster, utan I haven medborgarskap med de heliga och ären Guds husfolk ...” Efesierbrevet 2:19 (1917 års översättning). ”Jag har givit dem ditt ord; och världen har hatat dem, eftersom de icke äro av världen, likasom icke heller jag är av världen. Jag beder icke att du skall taga dem bort ur världen, utan att du skall bevara dem från det onda. De äro icke av världen, likasom icke heller jag är av världen.” Johannes 17:14–16 (1917 års översättning).

Trons goda kamp

”Kämpa trons goda kamp, sök att vinna det eviga livet, vartill du har blivit kallad, du som ock inför många vittnen har avlagt den goda bekännelsen.” Första Timotheosbrevet 6:12 (1917 års översättning). ”Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron.” Andra Timotheosbrevet 4:7 (1917 års översättning). ”Mina älskade, då jag nu med all iver har tagit mig för att skriva till eder om vår gemensamma frälsning, finner jag det nödigt att i min skrivelse förmana eder att kämpa för den tro som en gång för alla har blivit meddelad åt de heliga.” Judas brev 3 (1917 års översättning).

”De bor i sina egna länder, men blott som främlingar. Som medborgare delar de allt med andra, och ändå uthärdar de allt som om de vore utlänningar. Varje främmande land är för dem som deras fädernesland, och varje födelseland som ett främlingarnas land. De gifter sig, liksom alla [andra]; de föder barn; men de förgör inte sin avkomma. De har ett gemensamt bord, men inte en gemensam säng. De är i köttet, men de lever inte efter köttet. De tillbringar sina dagar på jorden, men de är himmelens medborgare.” (översatt från engelskan i ANF 1) *Brevet till Diognetos*, kap. 5, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. Alexander Roberts och James Donaldson, vol. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885). ”Var alltså angelägna om att ofta komma samman för att tacka Gud och förkunna hans lov. Ty när ni ofta samlas på samma plats, förintas Satans makter ...” (översatt från engelskan i ANF 1) Ignatios av Antiokia, *Till efesierna*, kap. 13, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. Alexander Roberts och James Donaldson, vol. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885).